

Natya Shastra Chapter 1

——
नाट्यशास्त्रम् अध्यायः १

——
Document Information

Text title : naaTyashastra adhyaaya 1

File name : natya01.itx

Category : nATyashAstra, major_works, bharata

Location : doc_z_misc_major_works

Author : Sage Bharata

Transliterated by : dpadmakar at hotmail.com

Proofread by : dpadmakar at hotmail.com

Latest update : May 24, 2001

Send corrections to : sanskrit at cheerful dot c om

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

March 24, 2024

sanskritdocuments.org

Natya Shastra Chapter 1

नाट्यशास्त्रम् अध्यायः १

॥ श्रीरस्तु ॥

भरतमुनिप्रणीतं नाट्यशास्त्रम्

अथ प्रथमोऽध्यायः ।

प्राण्य शिरसा देवौ पितामहमछेश्वरौ ।

नाट्यशास्त्रं प्रवक्ष्यामि ब्रह्मणा यद्गुदाहृतम् ॥ १ ॥

समासजप्यं प्रतिनं स्वसुतैः परिवारितम् ।

अनध्याये कदाचित्तु भरतं नाट्यकोविदम् ॥ २ ॥

मुनयः पर्युपास्यैनमात्रेयप्रमुखाः पुरा ।

पप्रश्नुस्ते मडात्मानो नियतेन्द्रियबुद्ध्यः ॥ ३ ॥

योऽयं भगवता सम्यग्ग्रथितो वेदसम्मितः ।

नाट्यवेदं कथं ब्रह्मन्नुत्पन्नः कस्य वा कृते ॥ ४ ॥

कत्यङ्गः किंप्रमाणश्च प्रयोगश्चास्य कीदृशः ।

सर्वमेतद्यथातत्त्वं भगवन्वक्तुमर्हसि ॥ ५ ॥

तेषां तु वचनं श्रुत्वा मुनीनां भरतो मुनिः ।

प्रत्युवाच ततो वाक्यं नाट्यवेदकथां प्रति ॥ ६ ॥

भवद्भिः शुचिभिर्भूत्वा तथाऽवहितमानसैः ।

श्रूयतां नाट्यवेदस्य सम्भवो ब्रह्मनिर्मितः ॥ ७ ॥

पूर्वं कृतयुगे विप्रा वृत्ते स्वायंभुवेऽन्तरे ।

त्रेतायुगेऽथ सम्प्राप्ते मनोर्वैवस्वतस्य तु ॥ ८ ॥

ग्राम्यधर्मप्रवृत्ते तु कामलोभवशं गते ।

ष्ष्याङ्कोधादिसंमूढे लोके सुभितद्गुभिते ॥ ९ ॥

देवदानवगन्धर्वयक्षरक्षोमहोरगैः ।

जम्बुद्वीपे समाकान्ते लोकपालप्रतिष्ठिते ॥ १० ॥
 मडेन्द्रप्रभुभैरवैरुक्तः किल पितामहः ।
 क्रीडनीयकमिच्छामो दृष्यं श्रव्यं च यद्भवत् ॥ ११ ॥
 न वेदव्यवहारोऽयं संश्राव्यः शूद्रजातिषु ।
 तस्मात्सृजापरं वेदं पञ्चमं सार्ववर्णिकम् ॥ १२ ॥
 अवेमस्त्विति तानुक्त्वा देवराजं विसृज्य च ।
 सस्मार यतुरो वेदान्योगमास्थाय तत्त्ववित् ॥ १३ ॥
 (नेमे वेदा यतः श्राव्याः स्त्रीशूद्राद्यासु जातिषु ।
 वेदमन्यततः स्रक्ष्ये सर्वश्राव्यं तु पञ्चमम् ॥)
 धर्ममर्थं यशस्यं च सोपदेश्यं ससङ्गमम् ।
 भविष्यतश्च लोकस्य सर्वकर्मानुदर्शकम् ॥ १४ ॥
 सर्वशास्त्रार्थसम्पन्नं सर्वशिल्पप्रवर्तकम् ।
 नाट्याप्यं पञ्चमं वेदं सेतिडासं करोम्यहम् ॥ १५ ॥
 अवे सङ्कुल्य भगवान् सर्ववेदाननुस्मरन् ।
 नाट्यवेदं ततश्चक्रे यतुर्वेदाङ्गसम्भवम् ॥ १६ ॥
 जग्राह पाठ्यमृगवेदात्सामभ्यो गीतमेव च ।
 यजुर्वेदादभिनयान् रसानाथर्वणादपि ॥ १७ ॥
 वेदोपवेदैः सम्बद्धो नाट्यवेदो महात्मना ।
 अवे भगवता सृष्टो ब्रह्मणो सर्ववेदिना ॥ १८ ॥
 उत्पाद्ये नाट्यवेदं तु ब्रह्मोवाय सुरेश्वरम् ।
 एतिडासो मया सृष्टः स सुरेषु नियुज्यताम् ॥ १९ ॥
 कुशला ये विदग्धाश्च प्रगल्भाश्च जितश्रमाः ।
 तेष्वयं नाट्यसंज्ञो हि वेदः संक्राम्यतां त्वया ॥ २० ॥
 तच्छ्रुत्वा वयनं शङ्को ब्रह्मणो यदुदाहृतम् ।
 प्राञ्जलिः प्रज्ञतो भूत्वा प्रत्युवाच पितामहम् ॥ २१ ॥
 ग्राहो धारो ज्ञाने प्रयोगे चास्य सत्तम ।
 अशक्ता भगवन् देवा अयोग्या नाट्यकर्मणि ॥ २२ ॥
 य एमे वेदगुह्यज्ञा ऋषयः संशितप्रताः ।

अतेऽस्य ग्राहणे शक्ताः प्रयोगे धारणे तथा ॥ २३ ॥
 श्रुत्वा तु शक्ययनं मामाहाम्बुजसम्भवः ।
 त्वं पुत्रशतसंयुक्तः प्रयोक्ताऽस्य भवानघ ॥ २४ ॥
 आङ्गापितो विदित्वाऽहं नाट्यवेदं पितामहात् ।
 पुत्रानध्यापयामास प्रयोगं यापि तत्त्वतः ॥ २५ ॥
 शाण्डिल्यं यैव वात्स्यं च कोडलं दत्तिलं तथा ।
 जटिलम्बश्चकौ यैव तद्गुमञ्जिशिष्यं तथा ॥ २६ ॥
 सैन्धवं सपुलोमानं शाङ्गुलिं विपुलं तथा ।
 कपिञ्जलिं वादिरं च यमधूम्रायणौ तथा ॥ २७ ॥
 जम्बुध्वजं काङ्कजङ्घं स्वर्णकं तापसं तथा ।
 कैदारिं शालिकर्णं च दीर्घगात्रं च शालिकम् ॥ २८ ॥
 कौत्सं ताण्डायनिं यैव पिङ्गलं चित्रकं तथा ।
 बन्धुलं भल्लकं यैव मुष्टिकं सैन्धवायनम् ॥ २९ ॥
 तैतिलं भार्गवं यैव शुचिं बहुलमेव च ।
 अबुधं बुधसेनं च पाण्डुकार्णं सुकेरलम् ॥ ३० ॥
 ऋजुकं माण्डकं यैव शम्भरं वञ्जुलं तथा ।
 मागधं सरलं यैव कर्तारं योग्रमेव च ॥ ३१ ॥
 तुषारं पार्षदं यैव गौतमं बादरायणम् ।
 विशालं शबलं यैव सुनामं मेघमेव च ॥ ३२ ॥
 कालियं भ्रमरं यैव तथा पीठमुष्णं मुनिम् ।
 नभकुट्टाश्वकुट्टौ च षट्पदं सोत्तमं तथा ॥ ३३ ॥
 पाटुकोपानडौ यैव श्रुतिं याषस्वरं तथा ।
 अग्निकुण्डाज्यकुण्डौ च वितर्ज्य ताण्ड्यमेव च ॥ ३४ ॥
 कर्तराक्षं छिरण्याक्षं कुशलं दृस्सहं तथा ।
 लाजं भयानकं यैव भीमत्सं सविद्यक्षाणम् ॥ ३५ ॥
 पुण्ड्राक्षं पुण्ड्रनासं चाप्यसितं सितमेव च ।
 विद्युज्जिह्वं मडाजिह्वं शालङ्कायनमेव च ॥ ३६ ॥

श्यामायनं माठरं च लोडिताङ्गं तथैव च ।
 संवर्तकं पञ्चशिपुं त्रिशिपुं शिपुमेव च ॥ ३७ ॥
 शङ्खवर्णमुपुं शार्ङ्गं शङ्खकर्णमथापि च ।
 शङ्खनेमिं गभस्तिं चाप्यंशुमालिं शठं तथा ॥ ३८ ॥
 विद्युतं शातजङ्घं च रौद्रं वीरमथापि च ।
 पितामहाज्ञयाऽस्माभिर्लोकस्य च गुणोपसया ॥ ३९ ॥
 प्रयोजितं पुत्रशतं यथाभूमिविभागशः ।
 यो यस्मिन्मूर्ध्नि यथा योग्यस्तस्मिन् स योजितः ॥ ४० ॥
 भारतीं सात्वतीं चैव वृत्तिभारभटीं तथा ।
 समाश्रितः प्रयोगस्तु प्रयुक्तो वै मया द्विजाः ॥ ४१ ॥
 परिगृह्य प्रणम्याथ ब्रह्मा विज्ञापितो मया ।
 अथाह मां सुरगुरुः कैशिकिमपि योजय ॥ ४२ ॥
 यथ्य तस्याः क्षमं द्रव्यं तद् भूडि द्विजसत्तम ।
 अवेवं तेनास्यमिडितः प्रत्युक्तश्च मया प्रभुः ॥ ४३ ॥
 दीयतां भगवन्द्रव्यं कैशिक्याः सम्प्रयोजकम् ।
 नृत्ताङ्गहारसम्पन्ना रसभावडियात्मिका ॥ ४४ ॥
 दृष्टा मया भगवतो नीलकण्ठस्य नृत्यतः ।
 कैशिकी प्लक्षणनैपथ्या शृङ्गाररससम्भवा ॥ ४५ ॥
 अशक्या पुरुषैः सा तु प्रयोक्तुं स्त्रीजनादृते ।
 ततोऽसृजन्महातेजा मनसाऽप्सरसो विभुः ॥ ४६ ॥
 नाट्यालङ्कारयतुराः प्रादान्मर्त्यं प्रयोगतः ।
 मञ्जुकेशीं सुकेशीं च मिश्रकेशीं सुलोचनाम् ॥ ४७ ॥
 सौदामिनीं देवदत्तां देवसेनां मनोरमाम् ।
 सुदतीं सुन्दरीं चैव विदग्धां विपुलां तथा ॥ ४८ ॥
 सुमालां सन्ततिं चैव सुनन्दां सुमुष्णीं तथा ।
 मागधीमर्जुनीं चैव सरलां केरलां धृतिम् ॥ ४९ ॥
 नन्दां सपुष्कलां चैव कलमां चैव मे ददौ ।
 स्वातिर्भाण्डनियुक्तस्तु सल शिष्यैः स्वयम्भुवा ॥ ५० ॥

नारदाद्याश्च गन्धर्वा गानयोगे नियोजिताः ।
 अेवं नाट्यमिदं सभ्यगबुद्ध्या सर्वैः सुतैः सह ॥ ५१ ॥
 स्वातिनारदसंयुक्तो वेदवेदाङ्गकारणम् ।
 उपस्थितोऽहं ब्रह्माणं प्रयोगार्थं कृताञ्जलिः ॥ ५२ ॥
 नाट्यस्य ग्राहणं प्राप्तं भ्रूढि किं करवाण्यहम् ।
 अेतत्तु वयनं श्रुत्वा प्रत्युवाय पितामहः ॥ ५३ ॥
 मडानयं प्रयोगस्य समयः प्रत्युपस्थितः ।
 अयं ध्वजमहः श्रीमान् मडेन्द्रस्य प्रवर्तते ॥ ५४ ॥
 अत्रेदानीमयं वेदो नाट्यसंज्ञः प्रयुज्यताम् ।
 ततस्तस्मिन्ध्वजमडे निडतासुरदानवे ॥ ५५ ॥
 प्रदृष्टामरसंकीर्णो मडेन्द्रविजयोत्सवे ।
 पूर्वं कृता मया नान्दी ज्याशीर्वयसंयुता ॥ ५६ ॥
 अष्टाङ्गपदसंयुक्ता विचित्रा वेदनिर्मिता ।
 तदन्तेऽनुकृतिर्बद्धा यथा दैत्याः सुरैर्जिताः ॥ ५७ ॥
 सभ्देटविद्रवकृता स्छेद्यभेद्यालवाल्मिका ।
 ततो ब्रह्माद्यो देवाः प्रयोगपरितोषिताः ॥ ५८ ॥
 प्रददुर्मत्सुतेभ्यस्तु सर्वोपकरणानि वै ।
 प्रीतस्तु प्रथमं शको दत्तवान्स्वं ध्वजं शुभम् ॥ ५९ ॥
 ब्रह्मा कुटिलकं यैव भृङ्गारं वरुणः शुभम् ।
 सूर्यश्छत्रं शिवस्सिद्धिं वायुर्व्यजनमेव य ॥ ६० ॥
 विष्णुः सिंहासनं यैव कुबेरो मुकुटं तथा ।
 श्राव्यत्वं प्रेक्षाणीयस्य ददौ देवी सरस्वती ॥ ६१ ॥
 शेषा ये देवगन्धर्वा यक्षराक्षसपन्नगाः ।
 तस्मिन्सदस्यभिप्रेतान्नानाजातिगुणाश्रयान् ॥ ६२ ॥
 अंशांशैर्भाषितं भावान् रसान् रुपं बलं तथा ।
 दत्तवन्तः प्रदृष्टास्ते मत्सुतेभ्यो द्विवीडसः ॥ ६३ ॥
 अेवं प्रयोगे प्रारब्धे दैत्यदानवनाशने ।

अभवन्सुमिताः सर्वे दैत्या ये तत्र सङ्गताः ॥ ६४ ॥

विशुपाक्ष पुरोगांश्च विद्याभ्रोत्साह्य तेऽब्रुवन् ।
न क्षमिष्यामहे नाट्यमेतदागम्यतामिति ॥ ६५ ॥

ततस्त्वरसुरैः सार्धं विद्या मायामुपाश्रिताः ।
वायश्चेष्टां स्मृतिं यैव स्तम्भयन्ति स्म नृत्यताम् ॥ ६६ ॥

तथा विध्वंसनं दृष्ट्वा सूत्रधारस्य देवराट् ।
कस्मात्प्रयोगवैषम्यमित्युक्त्वा ध्यानमाविशत् ॥ ६७ ॥

अथापश्यत्सद्यो विद्यैः समन्तादुपरिवारितम् ।
सद्येतैः सूत्रधारं नष्टसंज्ञं जडीकृतम् ॥ ६८ ॥

उत्थाय त्वरितं शङ्कं गृहीत्वा ध्वजमुत्तमम् ॥
सर्वरत्नोज्ज्वलतनुः डिम्बिदुद्धृतं लोचनः ॥ ६९ ॥

रङ्गपीठगतान्विद्वानसुरांश्चैव देवराट् ।
जर्जरीकृतदेलंस्तानकरोज्जर्जरेण सः ॥ ७० ॥

निहतेषु य सर्वेषुअ विद्येषु सद्यः दानवैः ।
संप्रदृष्य ततो वाक्यमाहुः सर्वे द्विवौकसः ॥ ७१ ॥

अहो प्रहरणं दिव्यमिदमासादितं त्वया ।
जर्जरीकृतसर्वाङ्गा येनैते दानवाः कृताः ॥ ७२ ॥

यस्मादनेन ते विद्याः सासुरा जर्जरीकृताः ।
तस्माज्जर्जरं अवेति नामतोऽयं भविष्यति ॥ ७३ ॥

शेषा ये यैव लिंसार्थमुपयास्यन्ति लिंसकाः ।
दृष्ट्वैव जर्जरं तेऽपि गमिष्यन्त्येवमेव तु ॥ ७४ ॥

अवेमेवास्त्विति ततः शङ्कः प्रोवाय तांसुरान् ।
रक्षाभूतश्च सर्वेषां भविष्यत्येष जर्जरः ॥ ७५ ॥

प्रयोगे प्रस्तुते ह्येवं स्फूर्तिं शङ्कमहे पुनः ।
त्रासं सञ्जनयन्ति स्म विद्याः शेषास्तु नृत्यताम् ॥ ७६ ॥

दृष्ट्वा तेषां व्यवसितं दैत्यानां विप्रकारजम् ।
उपस्थितोऽहं ब्रह्मणं सुतैः सर्वैः समन्वितः ॥ ७७ ॥

निश्चिता भगवन्विघ्ना नाट्यस्यास्य विनाशने ।
 अस्य रक्षाविधिं सम्यग्ज्ञापय सुरेश्वर ॥ ७८ ॥
 ततश्च विश्वकर्माणां ब्रह्मोवाय प्रयत्नतः ।
 कुरु लक्ष्मणसम्पन्नं नाट्यवेश्म मलाभते ॥ ७९ ॥
 ततोऽयिरेण कालेन विश्वकर्मा मलच्छुभम् ।
 सर्वलक्ष्मणसम्पन्नं कृत्वा नाट्यगृहं तु सः ॥ ८० ॥
 प्रोक्तवान्द्रुहिणं गत्वा सभायान्तु कृताञ्जलीः ।
 सञ्जं नाट्यगृहं देव तदेवेक्षितुमर्हसि ॥ ८१ ॥
 ततः सः महेन्द्रेण सुरैः सर्वैश्च सेतरैः ।
 आगतस्त्वरितो दृष्टुं द्रुहिणो नाट्यमण्डपम् ॥ ८२ ॥
 दृष्ट्वा नाट्यगृहं ब्रह्मा प्राह सर्वांसुरांस्ततः ।
 अंशभागैर्भवद्भिस्तु रक्ष्योऽयं नाट्यमण्डपः ॥ ८३ ॥
 रक्षणे मण्डपस्याथ विनियुक्तस्तु यन्द्रमाः ।
 लोकापालास्तथा दिक्षु विदिक्ष्वपि च मारुताः ॥ ८४ ॥
 नेपथ्यभूमौ मित्रस्तु निक्षिप्तो वरुणोऽम्बरे ।
 वेदिकारक्षणे वह्निर्भाण्डे सर्वदिवौकसः ॥ ८५ ॥
 वार्णाश्रत्वार अेवाथ स्तम्भेषु विनियोजिताः ।
 आदित्याश्चैव रुद्राश्च स्थिताः स्तम्भान्तरेश्चथ ॥ ८६ ॥
 धारणीश्चथ भूतानि शालास्वप्सरस्तथा ।
 सर्ववेश्मसु यक्षिण्यो महीपृष्ठे मण्डोदधिः ॥ ८७ ॥
 द्वारशालानियुक्तौ तु कुतान्तः काल अेव च ।
 स्थापितौ द्वारपत्रेषु नागमुण्यौ मलाभवौ ॥ ८८ ॥
 देहल्यां यमदण्डस्तु शूलं तस्योपरि स्थितम् ।
 द्वारपालौ स्थितौ यौभौ नियतिर्मृत्युरेव च ॥ ८९ ॥
 पार्श्वे च रङ्गापीठस्य महेन्द्रः स्थितवास्त्वयम् ।
 स्थापिता मत्तवारण्यां विद्युद्दैत्यनिषूदनी ॥ ९० ॥
 स्तम्भेषु मत्तवारण्याः स्थापिता परिपालने ।
 भूतयक्षपिशाश्च गुड्यकाश्च मलाभवाः ॥ ९१ ॥

जर्जरे तु विनिक्षिप्तं वज्रं दैत्यनिर्बर्हणम् ।
तत्पर्वसु विनिक्षिप्ताः सुरेन्द्रा ङ्यमितौजसः ॥ ८२ ॥
शिरःपर्वस्थितो ब्रह्मा द्वितीये शङ्करस्तथा ।
तृतीये च स्थितो विष्णुश्चतुर्थे स्कन्द एव च ॥ ८३ ॥
पञ्चमे च मडानागाः शेषवासुकितक्षकाः ।
एवं विघ्नविनाशाय स्थापिता जर्जरे सुराः ॥ ८४ ॥
रङ्गपीठस्य मध्ये तु स्वयं ब्रह्मा प्रतिष्ठितः ।
छष्ट्यर्थं रङ्गमध्ये तु द्विचते पुष्पमोक्षणम् ॥ ८५ ॥
पातालवासिनो ये च यक्षगुह्यकपत्रगाः ।
अधस्ताद्भङ्गपीठस्य रक्षणो ते नियोजिताः । ८६ ॥
नायकं रक्षतीन्द्रस्तु नायिकां च सरस्वती ।
विदूषकमथौङ्कारः शेशास्तु प्रकृतिर्हरः ॥ ८७ ॥
यान्येतानि नियुक्तानि दैवतानि च रक्षणो ।
अेतान्येवाधिदैवानि भविष्यन्तीत्युवाच सः ॥ ८८ ॥
अेतस्मिन्नन्तरे दैवैः सर्वैरुक्तः पितामहः ।
साम्ना तावदिमे विघ्नाः स्थाप्यन्तां वयसा त्वया ॥ ८९ ॥
पूर्वं सामं प्रयोक्तव्यं द्वितीयं दानमेव च ।
तयोरुपरि भेदस्तु ततो दण्डः प्रयुज्यते ॥ ९० ॥
देवानां वयनं श्रुत्वा ब्रह्मा विघ्नानुवाच च ।
कस्माद्भवन्तो नाट्यस्य विनाशाय समुत्थिताः ॥ ९०१ ॥
ब्रह्मणो वयनं श्रुत्वा विरुपाक्षोऽब्रवीद्भयः ।
दैत्यैर्विघ्नगणैः सार्धं सामपूर्वमिदं ततः ॥ ९०२ ॥
योऽयं भगवता सृष्टो नाट्यवेदः सुरेच्छया ।
प्रत्यादेशोऽयमस्माकं सुरार्थं भवता कृतः ॥ ९०३ ॥
तन्नैतदेवं कर्तव्यं त्वया लोकपितामह ।
यथा देवस्तथा दैत्यास्तवत्तः सर्वे विनिर्गताः ॥ ९०४ ॥
विघ्नानां वयनं श्रुत्वा ब्रह्मा वयनमब्रवीत् ।

अलं वो मन्युना दैत्या विषादं त्यजतानघाः ॥ १०५ ॥

भवतां देवतानां य शुभाशुभविकल्पकः ।

कर्मभावाव्यापेक्षी नाट्यवेदो मया कृतः ॥ १०६ ॥

नैकान्ततोऽत्र भवतां देवानां यानुभावनम् ।

त्रैलोक्यास्यास्य सर्वस्य नाट्यं भावानुकीर्तनम् ॥ १०७ ॥

क्वचिद्धर्मः क्वचित्कीडा क्वचिदर्थः क्वचिच्छमः ।

क्वचिद्धास्यं क्वचिद्धुङ् क्वचित्कामः क्वचिद्धधः ॥ १०८ ॥

धर्मो धर्मप्रवृत्तानां कामः कामोपसेविनाम् ।

निग्रहो दुर्विनीतानां विनीतानां दमकिया ॥ १०९ ॥

कलीबानां धार्ष्ट्यजननमुत्साहः शूरमानिनाम् ।

अबुधानां विबोधश्च वैदुष्यं विदुषामपि ॥ ११० ॥ ।

ईश्वराणां विलासश्च स्थैर्यं दुःभार्दितस्य य ।

अर्थोपश्रुतिनामर्थो धृतिरुद्वेगयेतसाम् ॥ १११ ॥

नानाभावोपसम्पन्नं नानावस्थान्तरात्मकम् ।

लोकवृत्तानुकरणं नाट्यमेतन्मया कृतम् ॥ ११२ ॥

उत्तमाधममध्यानां नराणां कर्मसंश्रयम् ।

छितोपदेशजननं धृतिः कीडासुष्पादिकृत् ॥ ११३ ॥

(अेतद्रसेषु भावेषु सर्वकर्मकियास्वथ ।

सर्वोपदेशजननं नाट्यं लोके भविष्यति ॥)

दुःभार्तानां श्रमार्तानां शोकार्तानां तपस्विनाम् ।

विश्रान्तिजननं काले नाट्यमेतद्भवविष्यति ॥ ११४ ॥

धर्म्यं यशस्यमायुष्यं छितं बुद्धिविपर्धनम् ।

लोकोपदेशजननं नाट्यमेतद्भवविष्यति ॥ ११५ ॥

न तज्ज्ञानं न तच्छिल्पं न सा विद्या न सा कला ।

नासौ योगो न तत्कर्म नाट्येऽस्मिन् यत्र दृश्यते ॥ ११६ ॥

तत्रात्र मन्युः कर्तव्यो भवद्भिरभरान्प्रति ।

सप्तद्वीपानुकरणं नाट्यमेतद्भवविष्यति ॥ ११७ ॥

(येनानुकरणं नाट्यमेतत्तद्यन्मया कृतम् ॥)

देवानामसुराणां च राज्ञामथ कुटुम्बिनाम् ।
 ब्रह्मर्षीणां च विज्ञेयं नाट्यं वृत्तान्तदर्शकम् ॥ ११८ ॥
 योऽयं स्वभावो लोकस्य सुभद्रुःसमन्वितः ।
 सोऽऽङ्गाद्यभिनयोपेतो नाट्यमित्यभिधीयते ॥ ११९ ॥
 (वेदविद्यैतिहासानामाभ्यानपरिकल्पनम् ।
 विनोदकराणां लोके नाट्यमेतद्भवविध्यति ॥
 श्रुतिस्मृतिसदाचारपरिशेषार्थकल्पनम् ।
 विनोदजननं लोके नाट्यमेतद्भवविध्यति ॥)
 अतस्मिन्नन्तरे देवान् सर्वानालु पितामहः ।
 क्रियतामद्य विधिवद्यजनं नाट्यमण्डपे ॥ १२० ॥
 बलिप्रदानैर्दामैश्च मन्त्रौषधिसमन्वितैः ।
 भोज्यैर्बक्षैश्च पानैश्च बलिः समुपकल्पताम् ॥ १२१ ॥
 मर्त्यलोकगताः सर्वे शुभां पूजामवाप्स्यथ ।
 अपूजयित्वा रङ्गं तु नैव प्रेक्षां प्रवर्तयेत् ॥ १२२ ॥
 अपूजयित्वा रङ्गं तु यः प्रेक्षां कल्पयिष्यति ।
 निष्कलं तस्य तत् ज्ञानं तिर्यग्योनिं च यास्यति ॥ १२३ ॥
 यज्ञेन संमितं ज्येदद्रङ्गदैवतपूजनम् ।
 तस्मात्सर्वप्रयत्नेन कर्तव्यं नाट्ययोक्तृभिः ॥ १२४ ॥
 नर्तकोऽर्थपतिर्वापि यः पूजां न करिष्यति ।
 न कारयिष्यन्त्यन्यैर्वा प्राप्नोत्यपथयं तु सः ॥ १२५ ॥
 यथाविधिं यथादृष्टं यस्तु पूजां करिष्यति ।
 स लप्स्यते शुभानर्थान् स्वर्गलोकं च यास्यति ॥ १२६ ॥
 अेवमुक्त्वा तु भगवान्दुःखिणः सडैवतैः ।
 रङ्गपूजां कुरुष्वेति मामेवं समथोदयत् ॥ १२७ ॥
 इति भारतीये नाट्यशास्त्रे नाट्योत्पत्तिर्नाम प्रथमोऽध्यायः ।

Encoded by Padmakar Dadegaonkar dadegaonkar@yahoo.com

Natya Shastra Chapter 1

pdf was typeset on March 24, 2024

Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

